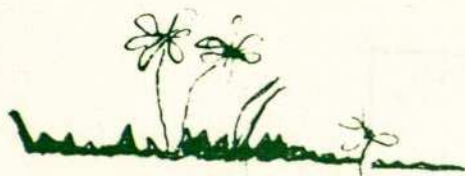

e glutè

RUGSÉJIS
1988

EGLUTĖ

RUGSĖJIS
1988

TURINYS

- 3 MOKINUKAI, O.M.
- 4 BLOGA DIENA, D. Augienė
- 9 MOČIUTĖ IR VĖJAS, D. Lipčiūtė
- 10 RAPOLAS KELIAUJA, R. Juškienė
- 13 JUOKŲ MAIŠELIS
- 14 APIE LIETUVIŠKAS JUOSTAS
- 18 PROTO MANKŠTA
- 22 KAIP ATRODĖ SENOVĖS LIETUVIAI?, O.M.
- 27 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 32 KNYGŲ LENTYNA

PIEŠINIAI

Viršelis — Eglės

Skyrių vinjetės — Z. Sodeikienės

Kitos iliustracijos:

R.P. — 3, 4, 5, 8

O.M. — 6, 9

J. Paukštienė — 9, 15, 16, 17

R. Juškienė — 10, 11, 12

P. Osmolskis — 13, 14, 20, 31, 32

A. Sutkuvienė — 22

REDAKCIJA

REDAKCIJA: vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

ADMINISTRACIJA: administratorė — Danguolė Sadūnaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nek. Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$10.00; vieno numerio kaina — \$1.00.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, CT 06260. Yearly subscription—\$10.00; single copy—\$1.00. Second class postage paid at Putnam, Connecticut 06260.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

MOKINUKAI

O. M.

Mokinukų yr' visokių:
Ir aukštųjų, ir storųjų,
Geltonplaukių, ilgakojų,
Rudaakių, riestanosių.

Autobusais, dviratukais,
Automobiliais, lėktuvais
Jie visais keliais, keliukais
Vėl mokyklon atvažiuoja.

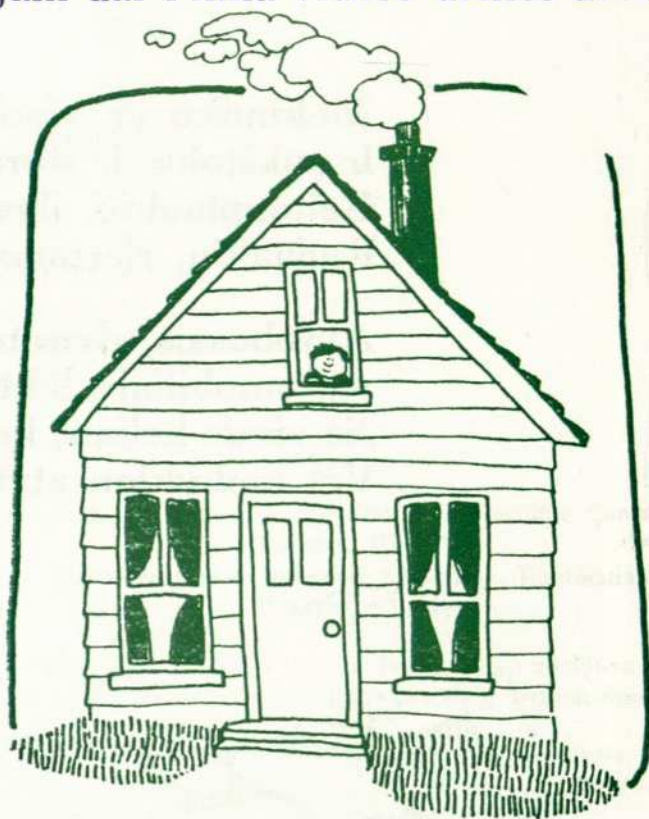

PASAKŲ pėdsakais

BLOGA DIENA

Danutė Augienė

Mikas visą dieną praleido prie ežero su tėte. Kaip buvo smagu! Jiedu prigaudė daug žuvų ir grįžo tik vakare. Rytoj jau pirmoji mokslo metų diena, bet Mikas nutarė, kad jam dar reikia vienos dienos atostogų.

— Mama, aš toks pavargęs, — nusiskundė Mikas. — Ryt aš tikrai sirgsiu.

— Eik gulti. Pailsėsi ir nesirgsi. Štai žadintuvas — ryt jis tave laiku prikels.

Mama dar užėjo į Mikučio kambarį. Jiedu sukalbėjo vakaro maldą ir mama sūnų pabučiavo labanaktis. Mikutis miegojo kaip užmuštas. Net neprisiminė, ką sapnavo.

Iš ryto žadintuvas neskambėjo. Mikas žadintuvo strėlę buvo paspaudęs žemyn.

— Aš sergu. Ligoniams žadintuvo nereikia, — apsimiegojęs pats sau sumurmėjo Mikas. — Ir, be to, šiandien bloga diena.

Paskui jis pagalvojo, kad tos jo ligos visai nematyti. Jis išsoko iš lovos, pasižiūrėjo į veidrodį. Jis atrodė toks, kaip visuomet. Kas daryti? Tada Miko galvoj kilo mintis:

— Nuo karščio būna raudoni skruostai. . . — ir, pasiėmęs raudoną pieštuką padažė, paseilino ir raudonai nutepė skruostus. Kai mama atėjo į kambarį, Mikutis vėl gulėjo lovoje.

— Dar tu lovoj? — nustebo mama.

— Sergu. Turiu karščio, — sušnibždėjo Mikas.

Mama priėjo arčiau ir apžiūrėjo Mikučio veidą.

— Ne tokiais pieštukais nusidažei, vaikeli. Ir, be to, nuo kada berniukai pradėjo dažytis?! Kelkis! — pasakė mama, supratusi Mikučio šposą. Vaikas išsirangė iš lovos ir pradėjo ieškoti batų.

— Žiūrėk, mama, mano batai eina vienas pro vienas duris, kitas pro kitas. Aš negaliu jais autis.

— Tuoju jus sutvarkysim, — nenusileido mama. — O kur batų raišteliai?

Mikutis iš vakaro buvo paslėpęs batų raištelius. Bet mama spintoj rado kitus batus.

— Gerai, apsiauk šitais. Jie gerokai sunešioti, bet kaip tokiam ligoniui — bus geri.

Mikutis atsisėdo ant lovos krašto ir pradėjo mautis senom, nešvariom kelnėm. Vakar su tom pačiom žvejojo.

— O kur naujos kelnės? — paklausė mama. — Buvau tau padėjusi ant kėdės. . .

— Gal jos be manęs nuėjo į mokyklą?

Mama kelnės rado pakištas po čiužiniu. Iš kelnų kišenės kabojo naujų batų raišteliai.

— Matai, mama, ir kelnės nepasiruošusios eiti į mokyklą.

— Gal joms reikia gerai įkristi per užpakaliuką, — pasakė mama jau labai rimtu balsu ir išėjo iš kambario.

Mikutis užsimovė naujas kelnės. Apsiavė naujais batais, galvodamas:

— Šiandien labai bloga diena.

Mikutis nuėjo į virtuvę pusryčių. Iškratęs javainių dėžę, nerado plastikinio voro. Javainius valgė nenoromis, be apetito.

Šiandien tikrai bloga diena.

— Jei būtum anksčiau atsikėlęs, tėtė būtų nuvežęs į mokyklą. Dabar teks važiuoti autobusu, — pasakė mama. — Štai tavo pietūs — sumuštinis su sūriu.

— Ši diena eina blogyn ir blogyn, — murmėjo Mikutis, eidamas pro duris. Jis jau matė prie jo namų artėjantį geltoną autobusą.

— Sudiev, mama, — pasakė Mikutis liūdnu balsu.

— O, Mikuti, palauk minutę. Pamiršau tau pasakyti, kad per pietų pertrauką tėtė sustos prie mokyklos aikštės. Jis tau parodys šuniuką, kurį tau pažadėjom.

— Mamyte, kodėl man anksčiau nepasakei? Aš nebūčiau sirgęs — pašoko iš džiaugsmo Mikas.

Pribėgęs prie mamos, ją pabučiavo.

— Iki pasimatymo, mamyte! Jau matau Arą, laukiantį autobuso. Turiu skubėti. Mudu turim daug ką pasipasakoti apie vasaros atostogas. . .

MOČIUTĖ IR VĖJAS

Danutė Lipčiūtė

— Vėjau, vėjau — nebespėju!
Krinta, byra obuoliai. . .
Tu, pašėlęs niekadėjau,
Pažiūrėk, ką pridarei!

— Skrenda lapai, šakos lūžta,
Sudraskei paukšтелиui gūžta.
Dreba namo kaminai —
Kūliais verčias katinai!

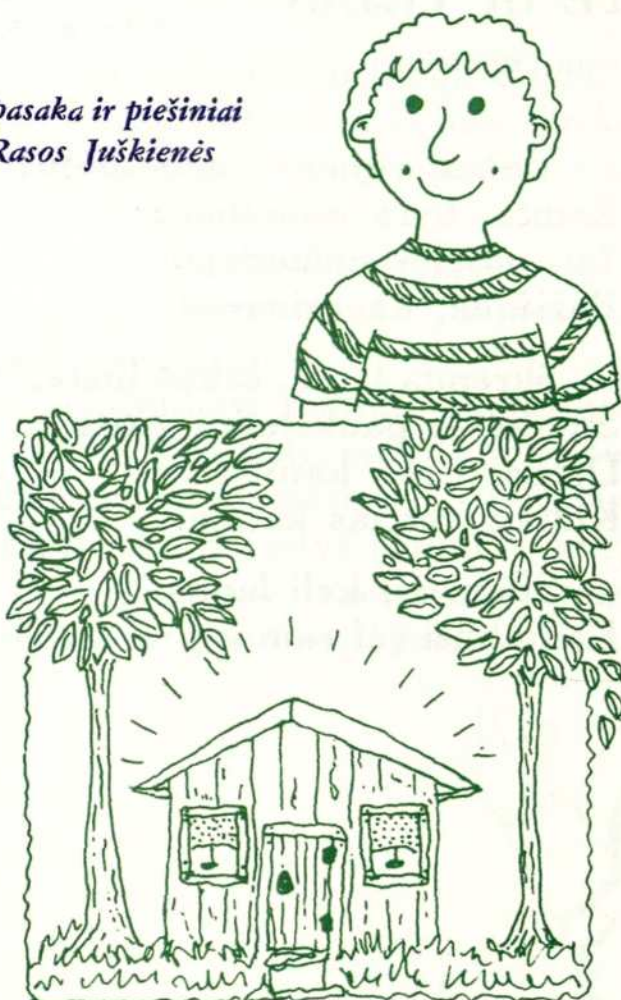
— Sūkuriais keli lapus —
Kada būsi vėl ramus?

RAPOLAS KELIAUJA

*pasaka ir piešiniai
Rasos Juškienės*

Rapolas nėra
paprastas
berniukas.

Tarp dviejų
medžių, Rapolo
kieme, stovi
užburtas
žaislinis
namukas.

Kai Rapolas
jeina į savo
namuką,
jis gali...

...S-T-A-I-G-A
atsirasti džunglėse
ieškodamas dar
užsilikusio
dinosauro...

...arba įlipti į
piratų burinį
laivą, plaukdamas
per septynias
jūras ir rinkdamas
lobio kraičius...

...arba atsisėsti
į žalią erdvėlaivį
ir keliauti nuo
vienos įdomios
planetos iki
kitos...

...arba įeiti į
voratinkliais
papuoštą, baubų
apgyventą, seną
namą ir...

...grįžti į saugų
kiemą, prie
savo dviejų
medžių ir
užburto žaislinio
namuko.

Rapolas gali daug
kraštų, Pasaulių
ir žmonių aplankyti.

Gal ir tu
norėtum su juo
pakeliauti?!

Juokų Maišelis

Tikybės mokytojas klausia:

- Kada Adomas ir Ieva nusidėjo?
- Man atrodo, kad rugsėjo mėnesį.
- Kodėl taip manai, Jonuk?
- Nes tada prinoksta obuoliai.

Svečias kalbasi su mokiniais:

- Ar tu ir tavo dvynukas brolis esat vyriausi šeimoje?
- Ne. Mama ir tėtė už mus vyresni.

Aras ir Taras kalbasi per pertrauką:

- Tėtė man liepė nusivesti mūsų katę toli į mišką ir palikti.
- O ką tu darei?
- Nuėjau kokias tris mylias į mišką ir... paklydau.
- Kaip parėjai namo?
- Laimė, kad katė žinojo kelią. Ji mane parvedė namo.

Mokytojau klausia:

- Kiek tau metų, Rūta?
- Pati nežinau. Paskutiniai daviniai yra šie: psichologiškai esu 11; morališkai — 9; anatomiškai — 7; protiniai — 10.

Mokytojai skundžiasi vienas kitam:

- Ką tik tiems vaikams sakau, per vieną ausį įeina, o per kitą išeina.
- Matyt, gerai išplautos ausys.

Lietuvių kalbos pamokoje:

- Išasmenuok žodį "jausti" esamajame laike.
- Aš jaučiu, tu jauti, jis jautis.

APIE LIETUVIŠKAS JUOSTAS

Visi esame matę lietuviškų juostų. Gal jų turite savo namuose. Gal pažįstate ką nors, kas moka juostas austi.

ŽMOGAUS GYVENIMO JUOSTA

Senovės Indijoje į juostas buvo įaudžiami paslaptingi simboliai ir žodžiai išreikšti meilę ir laimę. Artimųjų rytų mitologijoje žmogaus gyvenimas lyginamas su audiniu. Vienoje Senojo Testamento knygoje pranašas taip kalba Dievui:

“Tu mano gyvenimo drobę išaudei,
mane nukerpi tartum audeklą baigtą”.

(Pranašo Izaijo knyga 38,12)

Vokiečių ir Prūsų mitologinėse pasakose, kai vaikas gimsta, Verpėja pradeda verpti jo gyvenimo juostą. Likimo juosta tęsiasi nuo gimimo iki mirties. Ši juosta kabinama ant kūdikio žvaigždės. Kai žmogus miršta, siūlai nutrūksta, ir jo žvaigždė užgęsta ir krinta žemėn.

Seniau lietuviai turėjo paprotį, kad naujagimio močiutė, o vėliau krikšto motina, jam gimus dovanoja jos pačios išaustą juostą. Juosta kūdikiui neša laimę ir apsaugo nuo blogio. Per vestuves naujavedžiams dovanojamos juostos, kurios jiems turėjo nešti meilę ir laimę naujame gyvenime.

JUOSTŲ SPALVOS

Seniausių lietuviškų juostų raštai dažnai buvo raudonos spalvos. Raudona tai kraujo spalva — išreiškė gyvybę. Raudona taip pat saulės spalva — išreiškė viltį. Raudona ugnis taip pat gyvybės simbolis. Juostos su raudonais raštais saugojo gyvybę, nubaidė blogas dvasias. Priešinga spalva — juoda — reiškė mirtį ir piktas dvasias.

Mėlynos spalvos raštai taip pat lietuvių labai mėgstami. Mėlyna tai dangiška spalva. Ji išreiškė visatos didybę ir jos paslaptis.

Raštų fonas dažnai buvo baltas. Balta spalva reiškė laimingą ir sėkmingą gyvenimą. Geros laumės būdavo baltai apsirengusios ir geros dvasios būdavo baltos. Senieji bitininkai sakydavo, kad prie bičių reikia eiti apsi-vilkus balto lino drabužiais. Bitės tą žmogų priims maloniai ir su pagarba. Jis galės jų medų imti.

JUOSTŲ RAŠTAI IR ŽODŽIAI

Į lietuviškas juostas 18-tame ir 19-tame amžiuje dažnai būdavo įaudžiami žodžiai. Tai ypač buvo daroma Prūsijos lietuvių.

Žodžiai būdavo įaudžiami juostos pradžioje arba gale. Prūsijos lietuvės moterys įausdavo žodžius iš Švento Rašto. Žodžiai turėjo nešti palaimą tam, kuris tą juostą užsiriš.

Juostų raštai taip pat turėjo paslaptingą reikšmę. Seniausiose juostose įaustos saulės ir žvaigždės. Vėliau — ažuolo lapai, lelijos tapo mėgstami raštai.

JUOSTŲ AUDĖJOS

Lietuvės motinos savo raštų lobyną perduodavo savo dukterims. Amžių bėgyje raštų sukurta daug ir įvairių.

Kol mergaitė buvo maža, dirbo piemenaitės darbą — ganė gyvulius. Paaugusi, buvo mokoma verpti ir austi. Keturiolikos metų mergaitės dažnai jau mokėjo austi sudėtingas juostas. Jos ruošė savo kraitį vestuvėms.

Vestuvių iškilmių metu nuotakos išaustos juostos būdavo rodomos visiems svečiams. Pačią gražiausią juostą ji duodavo savo vyrui.

Ir dabar lietuviai audžia juostas Lietuvoje ir išeivijoje. Juostos dovanojamos ypatingomis progomis. Svečiai apjuosiami juostomis. Į juostas įaudžiami vardai ir datos, įaudžiami ir poezijos ar maldų žodžiai.

Žinios paimtos iš naujai išleistos
Anastazijos ir Antano Tamošaičių knygos:
LITHUANIAN SASHES

PROTO MANKSTA

I. RUDENINIS KVADRATAS

(paruošė Rima Polikaitytė, Chicago, IL)

Surask tris spalvas:

raudona - geltona - ruda

Surask tris mokyklinius žodžius:

mokslas - mokykla - knyga

Surask tris rudeninius žodžius:

ruduo - grėblys - lapai

A	N	O	D	U	A	R	T
G	I	K	M	L	G	N	O
A	A	N	O	A	Y	A	M
N	P	Y	K	P	N	O	O
O	A	R	Y	G	K	U	K
T	I	U	K	S	A	D	S
L	G	D	L	K	N	U	L
E	A	A	A	E	L	R	A
G	S	Y	L	B	E	R	G

II. PAGYDYK JUOKDARI!

(paruošė Rytų Laumė)

Juokdarys turėjo dviratuką —

Vienas ratas nesisuko:

Per kiemelį jis važiavo,

Dvidešimt du kiškus pagavo!

Paimk raudoną pieštuką. Vaizduokime, kad pieštukas yra vaistai. Vaistais patepk juokdariusi žaizdas, kad išgytų. Jis susižeidė štai kur:

antaki
alkūnę
kelį
blakstieną
smakrą
sruostą
šonkaulius
pakaušį
liemenį
blauzdą
šlaunį
petį
nosį
padą
kulnį
kulkšnį
riešą
pilvą
krūtinę
kaktą
žandikaulį
didįją kojos
pirštą

III. ŽMONIŲ YPATYBĖS

A. Žmonės skiriasi savo išvaizda. Šie žodžiai pasako ką nors apie žmogaus išvaizdą. Sujunk abi dalis, kurios tinka. Gali sudaryti ir labai juokingų žodžių!

1. ilga	a. blauzdis
2. riesta	b. kojis
3. juoda	c. nosis
4. trumpa	d. kasė
5. gelton	e. akis
6. stora	f. plaukė
7. mėlyn	g. kaklis

B. Žmonės taip pat skiriasi savo būdu. Sujunk priešingas žmonių būdo ypatybes.

1. švelnus	a. tingus
2. darbštus	b. tylus
3. lėtas	c. kvailas
4. plepus	d. nerangus
5. linksmas	e. šiurkštus
6. gudrus	f. greitas
7. vikrus	g. surūgęs

IV. MİSLĖS

Mįslių Dėdė sugalvojo šias mįsles apie žmogaus drabužius. Ar gali jas atspėti?

1. Turi kojas, vaikšto ant galvos.
2. Dieną dėra, naktį makštis.
3. Ilga suknelė į balių eiti negali.
4. Tu, sesute, eik vienu keliu, o aš eisiu kitu; per kalnelį susitiksime.
5. Kaip reikia vaikščioti, kad batai neplyštų?

V. GYVULIŲ YPATYBĖS

Gyvuliai ir žvėrys taip pat skiriasi savo išvaizda. Kai kurios kūno dalys jiems yra naudingos ir skiriasi nuo tų, kurias kiti turi. Pavyzdžiui, visi gyvuliai ir žvėrys turi snukį, bet tik dramblys turi STRAUBLĮ.

1. Surašyk 3 gyvulius ar žvėris, kurie turi ŪSUS.
.....
2. Surašyk 3 gyvulius ar žvėris, kurie turi RAGUS..... ..
.....
3. Surašyk 3 gyvulius ar žvėris, kurie turi KANOPAS.
.....
4. Surašyk 3 gyvulius ar žvėris, kurie turi PLUNKSNAS.
.....

BIRŽELIO GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI:

- I. 1. kalnuose, 2. pajūryje, 3. ūkyje, 4. miške, 5. stovykloje.
- II. Vandenynai: Atlantas, Ramusis
Jūros: Baltija, Viduržemio
Ežerai: Erie, Ontario, Michigan
Upės: Mississippi, Nemunas, Nilas, Amazonas
- III. Airijos, Estijos, Vengrijos, Vokietijos, Indijos, Kinijos, Didžiosios Britanijos, Italijos, Jungtinių Amerikos Valstybių.
- IV. 1-c, 2-g, 3-f, 4-j, 5-d, 6-e, 7-h, 8-i, 9-a, 10-b
- V. 1. laiškas, 2. pieštukas, 3. lėktuvas, 4. laivo inkaras.
- VI. 19.

LIETUVA ir MES

KAIP ATRODĖ SENOVĖS LIETUVIAI?

O. M.

Mums būtų labai įdomu žinoti, kaip atrodė senovės lietuviai. Tais laikais nebuvo fotoaparato, tad neturime jų nuotraukų.

Mes randam žinių apie lietuvių senovėje įvairiais būdais. Archeologai iškasinėja senovės gyvenvietes ir kapus. Randami papuošalai ir kiti daiktai. Jie parodo ką žmonės dėvėjo senovėje. Yra ir senų graviūrų (engravings) ir portretų, kurie vaizduoja anų laikų lietuvių.

SENOVĖS LIETUVIAI

Iškasinėjimai rodo, kad rytų ir vidurio Lietuvoje III ir IV amžiaus moterys dėvėjo **apgalvius**. Apgalvis prilai-kė galvos uždengimą, kuris krito ant pečių. IV ir V am-žiaus lietuvių moterys dėvėjo kepurėles ir **antsmilkinius**. Antsmilkiniai tai metaliniai papuošalai įsegti į kepurėlę.

Tų laikų vyrai daugiausia medžiojo ir kariavo. Štai kaip jie galėjo atrodyti.

VYTAUTO DIDŽIOJO LAIKŲ LIETUVIAI

XV amžiuje raiteliai ir kariai dėvėjo **šarvus**. Galimas dalykas, kad tokie kariai dalyvavo Žalgirio mūšyje. Tam mūšiui vadovavo Vytautas Didysis ir Karalius Jogaila.

Tais laikais kariauti buvo sunkus darbas. Vytautas Didysis turėjo savo patranką (cannon), kurią vežėsi drauge, kai reikėjo kariauti. Vytauto patranka turėjo tokį įrašą lotynų kalba:

“Esu Vytautas, pavadintas Vytauto vardu,
griaunu bokštus, pramušu tvirtovių sienas”.

LIETUVIAI PRŪSIJOJE

Senovėje Prūsija buvo Lietuvos dalis. Vėliau ją užkariavo vokiečiai ir prijungė prie Vokietijos.

Senos graviūros vaizduoja tų laikų žmones. Graviūros buvo įrėžiamos aštriu instrumentu metalo plokštėje. Paskui paveikslas atspaudžiamas popieryje.

Ši graviūra vaizduoja Prūsijos lietuvių šeimą. Ar gali atpažinti: tėvą, motiną, vaiką, užaugusią dukterį su rūtų vainiku ant galvos? Prie kojų guli muzikos instrumentai, kuriuos tų laikų lietuviai naudojo: būgnas, fleita, pučiamasis ragas, kanklės.

Graviūra padaryta varyje (copper) 1690-1744 metais. Galimas dalykas, kad ji pirmą kartą buvo išspausdinta knygoje apie Prūsijos lietuvius 1744 metais.

Ta Lietuvos dalis, kur gyveno prūsai, vadinama Mažoji Lietuva. Čia buvo įdomių papročių. Atėjus laikui sūnui vesti ar dukteriai tekėti, tėvai ieškojo tinkamos poros. Vestuvės buvo rudeni, apie Visų šventųjų šventę, lapkričio 1 d. Vestuvių puotai papjaudavo briedį. Vaisės tęsėsi aštuonias dienas. Prieš vestuves visi eidavo į pirtį išsimaudyti. Jie buvo švarūs žmonės.

LIETUVAITĖS ŽAIDŽIA

Senas piešinys (1690 m.) rodo lietuvaiteis, žaidžiančias žaidimus. Tai buvo mėgstamas pasilinksminimas. Įsidėmėk jų apsirengimą — tai šventiški drabužiai.

Seniausi lietuviški žaidimai naudojo gyvulių ir žvėrių vardus. Buvo pamėgdžiojami ir jų garsai bei judesiai. Žaidimai drauge buvo ir gimnastika: šokinėjimas, bėginėjimas, linksmas ėjimas.

XVI amžiuje Vilniuje buvo gydytojų būrelis, kuris tikėjo, kad žmones reikia gydyti ne tik vaistais. Šie gydytojai taip pat naudojo gydomąją gimnastiką.

Yra toks lietuviškas žaidimas. Sukasi mergaičių būrelis. Viena mergaitė sėdi viduryje. Dainuoja ratelis, pasakui mergaitė vidury.

— Snaudale, ką tu ten darai?

Miegale, ką tu ten darai?

— Mergelės, kuodelį verpiu,

Sesulės, kuodelį verpiu.

Ir taip viduryje sėdinčios mergaitės klausia, ką ji darys su suverptais siūlais? kam dovanos rankšluostį?

DŽIAUGĖMĖS

Vasara ateina,
Saulė šviesi.
Juoką ir dainą
Laukuose girdi.

Medžiai žali,
Uogos saldžios.
Ežere plauki,
Taškais ir nardai.

Viso to nebėr...
Šaukia mokykla,
Knygos ir draugai:
Vasara baigta...

Lina Augiūtė
Westchester, IL

Baltija Udrytė
Jackson, Michigan

Ingrida Gvazdauskaitė, 5 m.
Lemonto "Žiburėlio"
Montessori darželio
mokinė

PRISIMENAM SAVO PIRMOS KOMUNIJOS DIENĄ

Toronto Maironio lit, mokyklos 2-ro skyriaus mokinių piešiniai
vaizduoja jų pirmą Komuniją Prisikėlimo parapijos bažnyčioje
1988 metų gegužės mėnesį.

Liana Tamulaitytė

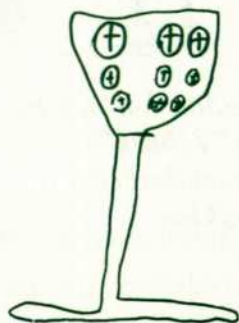
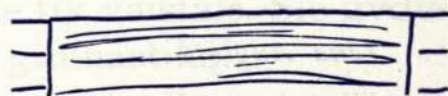
Lukas Giniotis

Aleksutė Masionytė

Indrė Selmytė

Aušra Wilkinson

Matas Freimanas

MANO MOČIUTĖS

Aš turiu dvi močiutes. Jas abi labai myliu. Jos dažnai atvažiuoja pas mus. Mes taip pat jas aplankome. Viena mums sakė, kad LIETUVA yra toli nuo čia ir labai graži. Kita dažnai mums kartoja, kad visi vaikai ten geri. Jie kalba tik LIETUVIŠKAI.

Lina Augaitytė, 7 m.

*V. Kudirkos lit. mokykla
Otavoje*

*Rasa Milo, 5 m.
Lemonto "Žiburėlio"
Montessori darželio
mokinė*

PLAUKIMO PAMOKOS

Aš norėjau išmokti plaukti. Ten, kur mes gyvenam buvo suruošti plaukimo kursai mano amžiaus jaunimui. Pradžioje man tas mokslas nepatiko: reikėjo kišti galvą po vandeniu. Taip darant, pradėdavo skaudėti pilvas. Mama parvežė mane namo ir liepė atsigulti. Kitą dieną man buvo geriau ir aš pralinksmečiau. Nustebau, kad man kiekvieną kartą darėsi lengviau ir lengviau. Pagaliau pradėjo net patikti. Taip aš išmokau plaukti. Paskutinę kursų dieną buvo patikrinimas. Aš viską atlikau gerai ir gavau pažymėjimą.

Andrius Čeponkus, 9 m.

*V. Kudirkos lit. mokykla
Otavoje*

*Daina Ringutė, 4½ m.
Lemonto "Žiburėlio"
Montessori darželio
mokinė*

NAUJI MOKSLO METAI

Baigiasi vasara. Naujasis metų laikas — ruduo — priartėja. Reikia ruošti naujiems mokslo metams. Naujuose mokslo metuose sutiksi ir naujų mokslo draugų.

Rudenį pažįstame ypač iš įvairių gamtos reiškinių. Medžių lapai ima keisti spalvą. Oras darosi vėsesnis: reikia šilčiau rengtis. Dienos darbų tvarka ima keistis. Dienos trumpėja, naktys — ilgėja. Tenka prie to derintis.

Ūkininkai skuba nuimti derlių nuo laukų. Daug kas tenka atlikti prieš žiemą. Oras dažnai būna lietingas.

Mokyklose taip pat prasideda įtemptas darbas. Visiems pasitaiko ir smagių, ir sunkesnių valandų.

Mokiniai turėtų suprasti vieną dalyką: geriau mokysies — daugiau išmoksi. Taip elgdamasis, tapsi išsimokslinusiu asmeniu.

Pagaliau, ruduo dar ir tuo jaunimui smagus, kad artinasi raganėlių — "Halloween" naktis. Daug smagaus džiaugsmo ir visokių išdaigų atsitinka. Daug įvairių skanėstų vaikai gauna. Reikia pasisaugoti tik baidyklių, kad jos perdaug neišgąsdintų. B...ū...ū...ū!

*Andrėja Gutauskaitė, 13 m.
V. Kudirkos lit. mokykla
Otavoje*

SUDIEV, PRADINĖ MOKYKLA!

Šią mokyklą aš pradėjau būdama trijų metų. Man buvo labai smagu vaikų darželyje, mes žaidėme žaidimus, piešėme, ir šokome tautinius šokius. Bet metams bėgant, darėsi sunkiau ir sunkiau. Ir štai aš jau užbaigiau pradinę mokyklą. Esu dėkinga visoms mokytojoms, kurios mane veda į gera.

Janina Adickaitė

K. Donelaičio lit. mokykla

Čikagoje

PRISIMINIMAI IŠ PRADINĖS MOKYKLOS

Buvo trys savaitės iki Vasario 16-tos šventės. Mūsų mokytoja uždavė man, Linui, Arūnui, Gintui ir Zigmui išmokti po vieną posmelį eilėraščio, kurį turėsime deklamuoti scenoje šventės minėjimo metu.

Sekančią dieną aš susirgau ir, kai grįžau po dviejų savaičių aš sužinojau, kad mokytoja pakeitė posmelius kiekvienam mokiniui. Man reikėjo žaibo greitumu išmokti visai naują eilėraščio posmelį. Galų gale... mes visi scenoje... užuolaida atsidarė. Aš viską gerai deklamavau, tik paskutinę eilutę užmiršau... Laimingai, kad Linas stovėjo šalia manęs, jis man pašnibždėjo ką aš turėjau sakyti. Ačiū Dievui, man viskas gerai pasisekė.

Tada atėjo Lino eilė: šį kartą jis užmiršo ir apmirė iš baimės, nes jis žinojo, kad aš jam nepadėsiu, nes pats nieko nežinojau. Arūnas atėjo jam į pagalbą... bet jis vietoje eilėraščio žodžių, tik pradėjo juoktis. Linui nebuvo juokinga, jis norėjo verksti ir iš piktumo pradėjo stumti Arūną, kuris juokėsi be sustojimo.

Pabaigus deklamuoti, žiūrovai smarkiai plojo ir juokėsi, tik viena mokytoja buvo rimta, nors širdyje tikriausiai galvojo:

— Tie išdykę mokiniai!

Rimas Putrius

K. Donelaičio lit. mokykla

Čikagoje

KNYGU LENTYNA

NAUJOS KNYGOS

Dailininkai Anastazija ir Antanas Tamošaičiai
Kanadoje išleido naują knygą:

LITHUANIAN SASHES

Graži, didelio formato, daug spalvotų paveikslų.
Tekstas anglų kalba.

Mokytoja Alė Paškevičienė išleido naują
eilėraščių ir vaizdelių vaikams rinkinį:

MARMAKIŠKIAI

Gausiai ir gražiai iliustruota, didelio formato knyga.
Iliustravo Marija Macevičiūtė.

Galima užsisakyti pas autorę šiuo adresu:
659 Alesther Street, Ottawa, Ontario, Canada K1K 1H8